

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 48

Utgitt 22 desember

1947

Innhold.

	Side
Skr. om forbud mot å slippe graokser på sambeite i Jevnaker	986
» do. i Lunner	986
» do. i Gran	987
» do. i Brandbu	987
» do. i Søndre Land	987
» om vedtekt til bygningslovens § 59 for Oslo	987
» om endr. i vedtekt til bygningslovens § 63, 2 for Gråtenmoen og Tolnes bygningsdistrikt i Solum	988
» om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bø herred, Nordland fylke	988
» om do. i Trondenes	989
» om stengjevedtekt for utsalgssteder i Lårdal, Telemark fylke	990
» om endr. i vedtekt til bygningslovens § 57 for Nesodden	990
LoV om endr. i lov om arbeidstvister	991
» om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v.	992
» om deling av Oslo bispedømme	993
» om åtgjerder mot kjønns sykdommer	994
» om endr. i lov om Norges Tannlæge høyskole	998
» om midlert. vassdragsregulering	998
» om korleis lovene om prisar og anna skal haldas oppe	1000
» om endr. i lov om edrue lighetsnemnder og behandling av drikkfeldige	1000
» om fortsatt gyldighet for bestemmelser om rasjonering av elektrisk energi	1001
» om brigde i mellombels lov om utførsleforbod	1001
» om forlenget gyldighet av og endr. i midlert. lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	1002
» om folke- og skuleboksamlingar	1002
» om brigde i militærlovene o. a.	1005
» om endr. i lov ang. særegne foranstaltninger mot tuberkulose sykdommer	1006
» om røntgenundersøkelse ved skjærmbilledfotografering	1007
» om tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose	1009
» om endr. i lov om innførsel og omsetn. av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	1012
» om grenser for Oslo havnedistrikt	1013
» om sams skogshusvær	1014

	Side
Lov om at §§ 1, 2, 3 og 5 i føresegner om konserveringsverksemder for frukt, bær og grønsaker skal halda fram å gjelde	1016
» om endr. i skattelov for landet	1016
» om endr. i do. for byene	1018
» om endr. i lov om midlert. tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning	1020
» om forlenget gyldighet av midlert. lov om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin	1021
» om forlenget gyldighet av lov om midlert. lov om tillegg til lov om arbeidstvister	1022
Res. om at håndverksloven skal gjelde i Østre Toten	1022
» om do. i Jevnaker	1022
» om at lov om samferdsla tek til å gjelda 1 januar 1948	1022
» om fullmakt for Handelsdepartementet etter mellombels lov om innførsleforbud	1023
» om ikrafttreden av lov om endr. av midlert. lov om fredning av saltvannsfisk	1023
» om bestemmelse for vintersildfisket 1947—48	1023
Skr. om endr. i vedtekt til bygningslovens § 144 for Nesodden	1024
» om vedtekt til bygningslovens § 63, 1 for Gjøvik	1025

4 desbr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 2, 2. ledd i lov av 4 juli 1919 og endringslover om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Innen Jevnaker herred, Opland fylke, skal det være forbudt å slippe graokser på sambeite, derunder innbefattet sambeite på innmark, såframt oksen ikke er premiært eller godkjent ved offentlig utstilling eller utvalgssjå hvor dommerne er oppnevnt av Landbruksdirektøren.
2. Overtredelse av dette forbud medfører straffansvar.

4 desbr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 2, 2. ledd i lov av 4 juli 1919 og endringslover om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Innen Lunner herred, Opland fylke, skal det være forbudt å slippe graokser på sambeite, herunder også innbefattet sambeite på innmark, såframt oksen ikke er premiært eller godkjent som alsdyr ved utstilling eller utvalgssjå hvor dommerne er oppnevnt av Landbruksdirektøren.
2. Overtredelse av dette forbud medfører straffansvar.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

4 desbr.

I medhold av § 2, 2. ledd i lov av 4 juli 1919 og endringslover om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Innen Gran herred, Opland fylke, skal det være forbudt å slippe graokser på sambeite, derunder innbefattet sambeite på innmark, såframt oxen ikke er premiært eller godkjent ved offentlig utstilling eller utvalgssjå hvor dommerne er oppnevnt av Landbruksdirektøren.
2. Overtredelse av dette forbud medfører straffansvar.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

4 desbr.

I medhold av § 2, 2. ledd i lov av 4 juli 1919 og endringslover om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Innen Brandbu herred, Opland fylke, skal det være forbudt å slippe graokser på sambeite, herunder innbefattet sambeite på innmark, såframt oxen ikke er premiært eller godkjent ved utstilling eller utvalgssjå hvor dommerne er oppnevnt av Landbruksdirektøren.
2. Overtredelse av dette forbud medfører straffansvar.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

4 desbr.

I medhold av § 2, 2. ledd i lov av 4 juli 1919 og endringslover om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Innen Søndre Land herred, Opland fylke, skal det være forbudt å slippe graokser på sambeite, derunder innbefattet sambeite på innmark, såframt oxen ikke er premiært eller godkjent ved utstilling eller utvalgssjå hvor dommerne er oppnevnt av Landbruksdirektøren.
2. Overtredelse av dette forbud medfører straffansvar.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

5 desbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Oslo bystyre i møte 5 desember 1946 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 59 for Oslo, med en del endringer foretatt av departementet.

5 desbr. Vedtekten lyder så:

1. Enhver eiendom skal forsynes med matrikkelnummer gitt av oppmålingssjefen og under dette innføres i byens matrikkel.
2. Oppmålingssjefen kan bestemme at en eiendom skal ha ett eller flere adressenummer.

Bestemmelsen om adressenummer gjør ingen endring i eiendommens matrikkelnummer.

Oppmålingssjefen er ansvarlig for at tinglysningsdommerne er utstyrt med håndregistre som viser hvilke betegnelser de forskjellige adressenummer har i grunnmatrikkelen og omvendt, og for at tinglysningsdommerne til enhver tid blir underrettet om foretatte tilføyelser i registret.

3. Hvor det finnes ønskelig kan en eiendoms matrikkelnummer eller adressenummer endres etter vedtak av oppmålingssjefen. Motsetter grunneieren seg endringen, avgjøres saken av formannskapet. Underretning om endringen blir å meddele tinglysningsdommeren samt eieren og mulige rettighetshavere.

4. Matrikkelnummer eller adressenummer skal tydelig angis på vedkommende eiendom etter regler utarbeidet av reguleringsrådet. Matrikkelnummer angis ikke hvor eiendommen er gitt ett eller flere adressenummer.

Samtidig bortfaller den vedtekt til bygningslovens § 59, 2 for Oslo som ble stadfestet ved departementets brev av 1 juli 1947 til Boligrådmannen i Oslo.

5 desbr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Solum herredstyre i møte 3 november 1947 om endring i vedtekt til bygningslovens § 63, 2 for Gråtenmoen og Tolnes bygningsdistrikt i Solum herred, Telemark fylke, slik at vedtekten nå skal lyde så:

Etter innhentet uttalelse av bygningsrådet og helserådet kan formannskapet forby at gassverk, sellulosefabrikker, fabrikker for tilvirkning av benmel, kruttmøller o. l. anlegges innen bygningsdistriktets område og enn videre at verksteder, vaskehaller, bensinstasjoner, lager av enhver art, legges til hovedgater innen bygningsområdet.

6 desbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25 juli 1913 om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kgl. resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som herred-

styret i Bø, Nordland fylke, har gjort i møte 29 oktober 1947 6 desbr. til ny vedtekt for utsalgssteder i kommunen.

Vedtekta skal gjelde inntil videre fra og med 1 januar 1948.

Fra samme dag opphører den eldre vedtekts bestemmelser å gjelde.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Faste utsalgssteder i Bø herred hvor salg av varer foregår, skal holdes lukket fra kl. 19 til kl. 9 neste virkedags morgen, i tida 1 januar til 30 april.

§ 2. Resten av året, i tida 1 mai til 31 desember, holdes lukket fra kl. 18 til kl. 9 neste virkedags morgen.

§ 3. I månedene mai, juni, juli og august skal forretningene lukkes kl. 15 lørdager.

§ 4. Jul-, nyttårs-, påske- og pinseften lukkes kl. 13.

§ 5. Forretningene holdes helt lukket på søn- og helgedager, herunder 1 og 17 mai.

§ 6. Proviantering og levering til dampskip og fiskefartøyer kan skje uhindret av lukningsvedtekta.

§ 7. I den tid utsalgsstedene holder lukket, må kunder ikke slip-
pes inn. De kunder som allerede er kommet inn før lukkingstida,
kan ekspederes.

§ 8. Overtredelse av vedtektene straffes etter loven, jfr. straffe-
lovens § 339, 2.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

6 desbr.

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25 juli 1913 om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kongelig resolusjon av 25 april 1924, stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som herredstyret i Trondenes, Troms fylke, har gjort i møte 6 november 1947 til ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i kommunen.

Vedtekta skal gjelde inntil videre fra og med 1 januar 1948.

Fra samme dag opphører å gjelde den eldre lukningsvedtekt for utsalgssteder på Sama i Trondenes.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med de unntak som er nevnt nedafor holdes lukket på hverdager fra kl. 18 til kl. 8, og søn- og helgedager hele dagen. Jul-, påske- og pinseften lukkes kl. 15.

§ 2. Denne vedtekta gjelder ikke for kiosker eller utsalgssteder der det bare blir solgt aviser, tidsskrifter, papir, frimerker og tobakk. Bensin- og oljestasjoner er likeså unntatt fra vedtekta.

6 desbr.] § 3. I lukningstida må kunder ikke slippes inn. Det er likevel tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 4. Overtredelse av disse vedtekter straffes etter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

10 desbr. **Skriv** frå Sosialdepartementet.

Etter fullmakt gjeve ved kongelig resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 vedtaket i Lårdal heradstyre, Telemark fylke, 8 november 1947 om brigde i § 1 i den vedtekta som gjeld om stengjingingstid for utsalsstader.

Brigdet gjeld inntil vidare, å rekne frå 1 januar 1948.

Frå same dagen fell burt § 1 i den eldre vedtekta.

Vedtekta lyder så: Ny § 1.

A. Utsalsstador for varor skal med dei unnatak som er nemnde nedafor, på kvardagar vera stengde frå kl. 19 til kl. 8,30 i tida frå og med 1 mai til og med 30 september og frå kl. 18 til kl. 8,30 i tida frå og med 1 oktober til og med 30 april.

Laurdagar stengjast kl. 16.

Påske-, pinse- og jolekvelden skal utsalsstadene vera stengde frå kl. 14.

B. På sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera heilt stengde.

11 desbr. **Skrivelse** fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Nesodden herredstyre, Akershus fylke, i møte 19 november 1947 vedtatte endring i vedtekt til bygningslovens § 57 for Nesodden.

Vedtekten lyder så:

§ 9 til lovens § 57.

Betaling for oppmålingsforretning m. v. erlegges etter følgende regulativ:

1) Oppmåling med kart inntil 300 m ²	kr. 35
» —»— » 600 »	» 40
» —»— fra 600 m ² til 1 000 m ²	» 50
» —»— » 1 000 » » 1 500 »	» 60
» —»— » 1 500 » » 2 000 »	» 75
» —»— » 2 000 » » 2 500 »	» 85
» —»— » 2 500 » » 3 000 »	» 95

Videre et tillegg av kr. 5 for hvert overskytende påbegynt 1 000 m².

Inntegning av senere bebyggelse	kr. 15 11 desbr.
Grensepåvisninger ved opprettelse av gjerder m. v. »	10
Særskilt utskrift av kartprotokollen betales med $\frac{1}{5}$ av	
ovennevnte gebyr, dog minst	» 6
Attester	» 3

I ovenstående satser er innbefattet betaling til kartvitne og håndlangerhjelp samt 1 bekreftet utskrift av kartprotokollen.

- 2) Blir det målte areal å beregne i forskjellige særskilt angitte deler økes gebyret for det samlede areal med $\frac{1}{5}$ av ovenstående under punkt 1 bestemte gebyr for hver særskilt oppmålt del.
- 3) For frammøte til begjært oppmålingsforretning som av en av administrator utilregnelig årsak ikke kan fremmes, betales kr. 15.
- 4) Oppstikking og nivellement med oppsetning av fliser av privat anlagte veier m. v. betales etter medgått tid og beregnes etter kr. 35 pr. dag for markarbeid og kr. 25 for kontorarbeid, i hvilket beløp er medregnet arbeidslønn, skyssutgifter og administrasjon m. v. Minste gebyr kr. 25.

Lov om endringer i lov om arbeidstvister av 5 12 desbr.
mai 1927. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 21 november 1947 sålydende:

I.

I lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 skal enkelte bestemmelser endres eller gå ut slik som angitt i det følgende:

§ 1 nr. 5 får slikt tillegg:

Som ledd i en arbeidsnedleggelse reknes det at vedkommende bedrift som følge av arbeidsnedleggelsen søkes sperret for arbeidskraft.

§ 1 nr. 6 får slikt tillegg:

Som ledd i en arbeidsstengning reknes det at de utestengte arbeidere søkes hindret i å få annet arbeid.

§ 1 nr. 9 oppheves.

I § 4, tredje setning, utgår:

«eller ulovlig boikott».

I § 5 utgår i overskriften: «og for ulovlig boikott» og i første setning: «eller ulovlig boikott».

§ 6 a oppheves.

I 2dre kapitel, overskriften, utgår:

«og Domstolen for boikottsaker».

I § 7 nr. 2 første og andre ledd, utgår:

«jfr. § 6 a nr. 2».

- 12 desbr. § 26 a oppheves.
 Nr. 1. § 39 a oppheves.
 § 40 overskriften, skal lyde: «Ulovlig arbeidsnedleggelse og arbeidsstengning.»
 § 40 nr. 1 punkt c oppheves.
 I § 41 nr. 1, utgår:
 «eller for Domstolen for boikottsaker».
 I § 45 nr. 1 utgår:
 «Domstolen for boikottsaker og»
 I § 46 utgår:
 I nr. 1: «Domstolen for boikottsaker».
 I nr. 2, tredje ledd, første setning:
 «og medlemmene av Domstolen for boikottsaker».
 I nr. 2, tredje ledd, andre setning:
 «og av Domstolen for boikottsaker».
 I nr. 3 «og av Domstolen for boikottsaker».
 I nr. 4: «og ved Domstolen for boikottsaker».

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

- 12 desbr. Lov om endring i midlertidig lov av 18 juli
 Nr. 2. 1917 om skatt på motorvogner og lystfartøyer
 samt visse forestillinger og framvisninger m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 21 november 1947 sålydende:

Midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og fremvisninger m. v., § 15, skal heretter lyde slik:

Av betalte inngangspenger til forestillinger og fremvisninger, såsom kinematografer, revyteatre, varietéer, kabareter, viseaftener, sirkusforestillinger, menagerier og lignende samt til offentlig dans og

maskerade, hvortil adgang mot betaling er alminnelig, erlegges skatt 12 desbr.
beregnet etter inngangspengenes samlede beløp. Nr. 2.

Unntatt er:

1. Dramatiske forestillinger, hvorunder oppførelser av operaer og operetter (dog ikke forestillinger av revy- og serveringsteatre) samt amatørforestillinger.
2. Konserter (konserter, hvorved utenlandsk kunstner medvirker, dog bare når de holdes av orkester- eller musikkforeninger, som har direkte eller indirekte støtte av stat eller kommune eller har fremme av musikklivet til formål).
3. Fremvisninger av levende bilder i forbindelse med foredrag, hvor dette er det vesentlige.
4. Utstillinger av kunstverker og gjenstander av vitenskapelig art.
5. Utstillinger foranstaltet av stat, kommune eller næringskorporasjoner.
6. Sportsoppvisninger, unntagen sådanne ved hvilke profesjonelle idrettsutøvere opptrer.
7. Forestillinger og fremvisninger m. v. i veldedige øyemed.
8. Dansefremvisninger (scenedans, ballett).

Også i andre tilfelle kan vedkommende regjeringsdepartement frafalle, nedsette eller helt ettergi skatt, når omstendighetene i særlig grad taler derfor.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om deling av Oslo bispedømme.

12 desbr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 3.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 november 1947 sålydende:

Fra den tid Kongen nærmere bestemmer skal Oslo bispedømme deles slik at Buskerud og Vestfold fylker, med i alt 7 prostier går over til et nytt, Tunsberg bispedømme, med Tønsberg by som bispede.

Fylkesmannen i Vestfold fylke trer inn som medlem av stifts-direksjonen for bispedømmet.

- 12 desbr. Kongen gir nærmere bestemmelser om opprettingen av det nye
 Nr. 3. bispedømme, herunder om endringer av grensen mellom Tunsberg bispedømme og den gjenværende del av Oslo bispedømme.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

- 12 desbr. **Lov om åtgjerder mot kjønns sykdommer.**

Nr. 4. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 november 1947 sålydende:

§ 1. Med kjønns sykdommer menes i denne lov:

1. Syfilis.
2. Gonoré (dryppert).
3. Ulcus molle (bløt sjanker).
4. Lymfogranuloma inguinale. (Lymfopathia venereum).
5. Granuloma venereum.

Sen-syfilittiske lidelser i kar og nervesystem omfattes ikke av lovens bestemmelser.

Med kjønns syk menes enhver som lider av kjønns sykdom.

§ 2. Enhver som vet eller har grunn til å tro at han lider av kjønns sykdom, plikter å søke læge og underkaste seg nødvendig lægebehandling og etterkontroll. Den kjønns syke skal rette seg etter de anvisninger lægen gir for å hindre utbredning av smitte. Han plikter å la seg behandle i sykehus hvis helserådets ordfører finner dette påkrevd.

Er en kjønns syk mindreårig, evnesvak, sinnsyk, eller står vedkommende av annen grunn under noens omsorg, og ikke i stand til å vareta sitt tarv når det gjelder sykdommen, plikter den som har omsorgen å sørge for lægetilsyn og behandling såfremt han har kjennskap til eller mistanke om at det foreligger kjønns sykdom.

§ 3. Læge som undersøker eller behandler pasient som er eller mistenkes for å være kjønns syk, skal straks ta alle nødvendige råd-gjerder for å hindre videre utbredning av smitte. Han skal opplyse pasienten om sykdommens art og smitteforhold, og om de lovregler som gjelder.

Er den kjønns syke en person som går inn under § 2, annet ledd,

skal nødvendige opplysninger også gis foreldre, foresatte eller andre 12 desbr.
som har omsorgen for den syke, med mindre lægen finner at særlige Nr. 4.
grunner taler mot dette.

§ 4. Læge eller jordmor som undersøker svangre kvinner eller som yter fødselshjelp skal følge de bestemmelser som departementet gir om blodundersøking m. v. for å fastslå mulig kjønnssykdom hos vordende mødre og for å hindre overføring av slik sykdom på barna.

Finner jordmor under utøving av sitt yrke grunn til å anta at et nyfødt barn lider av kjønnssykdom, skal hun snarest mulig melde dette til helserådets ordfører hvis hun ikke har visshet for at barnet blit tilsett av læge.

§ 5. Den behandlende læge skal spørre den kjønnssyke om hvem smitten er overført fra og om når og på hvilken måte det er skjedd. Finner lægen opplysningen om smittekilden troverdig, skal han enten selv undersøke den oppgitte smittekilde eller sende melding om denne til helserådets ordfører, med mindre vedkommende godtgjør at han allerede er undersøkt av annen læge.

Lægen skal likeledes spørre den kjønnssyke om hvem denne kan ha overført smitten til. Godtgjøres det ikke at mulig smittede allerede er undersøkt av annen læge, skal lægen enten selv undersøke dem eller sende melding om dem til helserådets ordfører.

§ 6. Læge som har funnet kjønnssykdom hos en han undersøker eller behandler, skal gi helserådets ordfører melding om det etter forskrifter fastsatt av departementet.

Dersom den kjønnssyke ikke følger bestemmelsen i denne lov eller de forskrifter departementet gir i medhold av denne lov, skal lægen gi helserådets ordfører melding om den kjønnssykes navn, fødselsår og datum, bopel og stilling, og om andre personlige forhold som kan være av betydning.

Gjør forholdene det nødvendig kan slik melding også kreves i andre tilfelle.

§ 7. Helserådets ordfører skal føre liste over de personer som er meldt til ham i medfør av §§ 4, 5, 6 og 11. Får han kjennskap til at noen som står på listen, flytter til en annen kommune før det er fastslått at vedkommende er helbredet eller ikke er kjønnssyk, skal han gi helserådets ordfører i den annen kommune melding om saken.

§ 8. Helserådets ordfører eller læge som helserådet har antatt til det, plikter å foreta gratis undersøkelse og behandling utenfor sykehus av enhver som i anledning av kjønnssykdom eller mistanke om slik sykdom henvender seg til ham i den herfor fastsatte kontor-tid. På steder hvor det er opprettet poliklinikk for kjønnssyke, jfr.

12 desbr. § 12, kan dog departementet fritta en helserådsordfører for denne Nr. 4. plikt.

Overtar helserådets ordfører ikke selv behandlingen og etterkontrollen av en kjønns syk som han, ved melding eller på annen måte, får vite ikke er under lægebehandling, skal han oppfordre den syke til straks å la seg behandle og kontrollere av læge eller å legge seg inn på sykehus hvis dette finnes nødvendig. Det samme gjelder den som helserådets ordfører, etter å ha innhentet de nødvendige opplysninger, må anta lider av smittsom kjønns sykdom.

Følger en kjønns syk eller en formodet kjønns syk ikke oppfordringen eller er det skjellig grunn til å frykte for at han vil smitte andre, kan helserådets ordfører la ham tvangsinnlegge på sykehus. Det samme gjelder den som ikke retter seg etter anvisning gitt i samsvar med §§ 2 og 3.

En kjønns syk som er innlagt på sykehus i medfør av foregående ledd, må — så lenge han er smittefarlig — ikke skrives ut fra sykehuset uten samtykke av helserådets ordfører.

§ 9. Når helserådets ordfører får melding, om at en kjønns syk ikke vil oppgi smitekilden eller de mulig smittede, eller de opplysninger han gir antas å være ufullstendige, kan helserådets ordfører innkalle den kjønns syke for å søke å få de opplysninger som kan lede til å bringe smitekilden eller de mulig smittede på det rene.

§ 10. Helserådets ordfører kan forby kjønns syk å utføre eller delta i arbeid eller virksomhet hvorved smitte kan overføres.

§ 11. Politiet plikter å yte bistand til gjennomføring av tiltak i henhold til denne lov når det kreves av Helsedirektøren, fylkeslægen eller helserådets ordfører.

Politiet skal sende melding til helserådets ordfører om tilfelle av kjønns sykdom som det har fått kjennskap til. Når politiet nærer mistanke om at en som er pågrepet eller fengslet lider av kjønns sykdom, skal vedkommende fremstilles for helserådets ordfører eller annen læge til undersøkelse.

§ 12. Departementet kan bestemme at et fylke, en by eller i særlige tilfelle et herred skal opprette behandlingssted (poliklinikk) for kjønns syke eller anta en eller flere læger til å foreta behandlingen. Poliklinikken eller de særskilt antatte læger skal gratis behandle enhver som henvender seg dit for å bli undersøkt i anledning av kjønns sykdom eller mistanke om slik sykdom. Klinikken skal stå under tilsyn av departementet eller den departementet bemyndiger. Til dette arbeid kan kreves bistand av helserådsordføreren i den kommune hvor klinikken ligger.

Departementet kan bestemme at kommunale og fylkeskommunale 12 desbr.
sykehus skal stille det nødvendige antall plasser til rådighet for be- Nr. 4.
handling av kjønnssyke personer.

§ 13. Utgifter til opprettelse og drift av poliklinikk som nevnt i § 12 utredes av den fylkes-, by- eller herredskommune som er pålagt opprettelsen. Betjener poliklinikken samtidig flere fylker eller kommuner, kan utgiftene fordeles etter regler som fastsettes av departementet. På samme måte utredes godtgjørelse til helserådsordføreren eller annen læge som er antatt til å utføre undersøkelse og behandling av kjønnssyke. Departementet kan fastsette godtgjørelsens størrelse.

Kuravgift ved kjønnssykes behandling i offentlige sykehus utredes av staten når innleggelsen formidles av eller godkjennes av helserådets ordfører. Kuravgiften må ikke settes høyere enn den som beregnes for den i fylket eller kommunen hjemmehørende befolkning.

Står vedkommende i trygdekassee eller i annen godkjent sykekassee, bærer denne utgiftene ved behandling hos privatpraktiserende læge og ved frivillig sykehusinnleggelse etter vanlige regler.

Utgifter til legemidler som er nødvendige ved privat eller offentlig lègebehandling av kjønnssykdom utenfor sykehus, til serologiske og bakteriologiske prøver som ikke dekkes av trygdekassee eller annen godkjent sykekassee, samt andre utgifter som følger av denne lov, utredes av staten.

§ 14. Ingen må overlate kjønnssyke personer i pleie til andre uten at det i hvert enkelt tilfelle er innhentet tillatelse fra ordføreren i helserådet på pleierens bosted.

Helserådets ordfører skal rettlede den som yrkesmessig mottar kjønnssyke personer i pleie og skal holde tilsyn med pleiestedet.

§ 15. Den som rammes av vedtak som helserådets ordfører treffer i henhold til denne lov, kan anke ordførerens avgjørelse inn for helserådet og helserådets avgjørelse inn for departementet. Anke har ikke oppsettende virkning, medmindre helserådsordføreren, helserådet eller departementet bestemmer det.

§ 16. Hvor intet annet er bestemt gir departementet forskrifter til gjennomføring av denne lov og fastsetter skjemaer og frister for meldinger i henhold til loven.

§ 17. Enhver som i tjenestens medfør får opplysninger i henhold til denne lov om folks sykdomsforhold, skal med de begrensninger som følger av hans tjenesteplikter, bevare taushet om det opplyste.

12 desbr. § 18. Denne lov trer i kraft 1 januar 1948.

Nr. 4.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. Lov om endring i lov av 18 juni 1938 om Norges Tannlægehøgskole.

Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitteilig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 desember 1947 sålydende:

I.

§ 17 i lov om Norges Tannlægehøgskole av 18 juni 1938 skal heretter ha følgende ordlyd:

Ved høyskolens kontorer, som står umiddelbart under rektor, skal det være en sekretær og en kasserer. Sekretæren forestår høyskolens kontorforretninger og utøver tilsynet med høyskolens daglige drift. Nærmere bestemmelser om sekretærens gjøremål fastsettes ved instruks av vedkommende regjeringsdepartement.

Kassereren forestår høyskolens samlede regnskapsstell etter de føresegner som til enhver tid er fastsatt for Statens oppbevarelses- og regnskapsbetjenter.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om midlertidig vassdragsregulering.

12 desbr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitteilig:

Nr. 6.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 desember 1947 sålydende:

§ 1. Kongen kan tillate midlertidig vassdragsregulering for tidsrommet inntil 1 juli 1948.

Med de avvikelser som følger av denne lov, skal reglene i lov

om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 gjelde tilsvarende 12 desbr. for midlertidige reguleringer. Dog skal lovens § 10, § 16, punkt 2 Nr. 6. og 5, og § 17 ikke gjelde for slike reguleringer og den frist som er nevnt i § 6, punkt 1, annet punktum, skal være en uke.

I den utstrekning det i det enkelte tilfelle finnes forsvarlig og tvingende nødvendig av hensyn til å få reguleringen gjennomført så raskt som mulig, kan vedkommende departement dessuten fravike bestemmelsene i lovens § 6, punkt 2.

§ 2. Når tillatelse som nevnt i § 1 er gitt, kan vedkommende departement samtykke i at nødvendig grunn m. v. (jfr. vassdragsreguleringslovens § 16, punkt 1) skal avstås før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade og ulempe som reguleringen kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som departementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt.

Staten innestår for at erstatningen blir betalt. Departementet kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter.

§ 3. I tillatelse etter § 1 kan det bestemmes at erstatning for skade og ulempe ved reguleringen skal fastsettes av en nemnd på 5 medlemmer som med varamenn oppnevnes av Justitiarius i Høyesterett når det gjelder regulering for statens regning, og ellers av vedkommende departement. Formannen og varamannen for ham må fylle vilkårene for å kunne være høyesterettsdommer.

Nemndas skjønn kan ikke prøves ved overskjønn. Anke hører under Høyesterett og kjæremål under Høyesteretts kjæremålsutvalg. Ankefristen er fire uker og kjæremålsfristen syv dager.

Betalingen til medlemmene av nemnda fastsettes av vedkommende departement.

Nemnda avgjør i hvert enkelt tilfelle i hvilken utstrekning juridisk og teknisk hjelp for de innstevnte har vært påkrevd og fastsetter under hensyn hertil godtgjøringen for slik bistand.

Det skal påses at parter med likeartede interesser som ikke står i strid, så vidt mulig nytter samme bistand.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. **Lov om korleis lovene om prisar og anna**
 Nr. 7. skal haldast oppe.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 6 desember 1947 som lyder so:

§ 1. Føresegnene 28 januar 1942 om korleis reglane om prisar, rasjonering og forsyning skal haldast oppe gjeld til så lenge men ikkje lenger enn til 1 mars 1948.

§ 2. Denne lova tek til å gjelda 31 desember 1947.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksesglet.

Gjeve på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. **Lov om endring i lov av 26 februar 1932 om**
 Nr. 8. edrueghetsnemnder og behandling av drikkfeldige.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 6 desember 1947 sålydende:

I.

I lov av 26 februar 1932 om edrueghetsnemnder og behandling av drikkfeldige skal § 2 første punktum lyde:

Nemnda skal bestå av så mange av kommunestyret for 4 år valgte kvinner og menn som dette selv fastsetter, likevel så at det skal være minst tre medlemmer.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om fortsatt gyldighet for bestemmelser 12 desbr.
av 26 august 1944 om rasjonering av elektrisk Nr. 9.
energi.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 6 desember 1947
sålydende:

§ 1. Bestemmelser av 26 august 1944 om rasjonering av elek-
trisk energi gis fortsatt gyldighet inntil 30 juni 1948.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov um brigde i mellombels lov om utførsle- 12 desbr.
forbod frå 13 desember 1946. Nr. 10.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 6 desember 1947
som lyder so:

I.

I mellombels lov om utførsleforbod frå 13 desember 1946 skal
§ 1 lyda:

Utan serskilt løyve (utførslelisens) må ingen føre ting eller
varer av noko slag — her medrekna levande dyr — ut av riket.
Forbodet gjeld òg utførsle til Svalbard og Jan Mayen og all levering
til utlandet av varer som er vunne ved fiske eller fangst frå norske
farty.

Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera unnatak frå
forbodet.

II.

Lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. **Lov om forlenget gyldighet av og endring i**
 Nr. 11. midlertidig lov om utførsel av hermetisk ned-
 lagt brisling og sild av 25 juni 1937 nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 6 desember 1947
 sålydende:

§§ 5 og 7 i midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt
 brisling og sild av 25 juni 1937 nr. 2 skal heretter lyde således:

§ 5. Bestemmelser svarende til dem som gis i henhold til §§
 1 og 2, jfr. §§ 3 og 4 kan av Kongen også gjøres gjeldende for
 kjøp av sild og for utførsel av hermetisk nedlagt sild.

Bestemmelsen kan begrenses til å gjelde visse sorter sild.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til utgangen av
 år 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
 krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. **Lov om folke- og skuleboksamlinger.**

Nr. 12.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 11 desember 1947
 som lyder so:

Kapitel 1. Folkeboksamlinger.

§ 1. I kvar kommune skal det vera ei folkeboksamling (i til-
 felle med filialar) som skal ha eit fast årleg minstetilskot frå kom-
 munen til bøker og bibliotekarløn. Tilskotet skal vera minst 25
 øre for kvar innbyggjar i kommunen.

§ 2. Til folkeboksamlinger som har til føremål å arbeida for
 auka folkeopplysning med å låna ut bøker, gjev staten tilskot etter
 dei reglane som denne lova fastset.

§ 3. For at ei folkeboksamling skal ha rett til statstilskot etter
 denne lova, må ho fylla desse vilkåra:

a. Ein by- eller landkommune må vera eigaren.

b. Alle innbyggjarar i kommunen skal få låna bøker fritt.

c. Boksamlinga må ha ein lønt bibliotekar, som har gjennom-
 gått eit godkjent kurs i biblioteklære eller har arbeidd ved ei
 godkjend boksamling.

- d. Vedtektene for boksamlinga må vera godkjende av departemen- 12 desbr.
tet. Nr. 12.
- e. Kommunen må syta for høveleg husrom på ein lagleg stad i kommunen.
- f. Boksamlinga må fylgja dei føresegner departementet gjev om husrom, tilsyn, vedlikehald, løn til bibliotekaren og rekneskapsføring. Departementet kan fastsetja fleire vilkår.

§ 4. Til vanleg gjev ein berre tilskot til ei folkeboksamling i kvar kommune. Har kommunen fleire folkeboksamlingar som ville hatt rett til tilskot etter denne lova, er det eit vilkår for statstilskot at dei samarbeider etter ein plan som er godkjend av departementet.

§ 5. Folkeboksamlingar får tilskot etter desse reglane:

- a. Har boksamlinga eit lokalt tilskot til bøker og løn på inntil kr. 400, yter staten tilsvarende tilskot.
- b. Er det lokale tilskot høgre enn kr. 400 blir det ytt statstilskot etter fylgjande skala:

Til eit lokalt tilskot på

kr. 401— 600 kjem 90 pst. i statstilskot

» 601— 800 » 80 » » »

» 801—1 500 » 70 » » »

» 1 501—3 000 » 60 » » »

over kr. 3 000 » 50 » » »

- c. Høgste statstilskot er kr. 3 000.
- d. Er den løyvinga Stortinget gjev, stor nok til det, kan departementet gje større tilskot enn det som er fastsett i denne paragrafen.

§ 6. Dersom Stortinget gjev løyving til tilleggstilskot eller til andre biblioteksføremål enn dei som er nemnde i § 5, byter departementet ut løyvingane etter desse reglane:

Eit folkebibliotek i kvart fylke som tener som sentralbibliotek (ei boksamling med verkeområde i meir enn ein kommune) kan få eit tilleggstilskot på kr. 8 000 + 20 pst. av det lokale tilskotet til bøker og løn, likevel ikkje over kr. 10 000 utan at Stortinget gjer særskilt vedtak. Departementet fastset vilkåra for at ei boksamling kan bli godkjend som sentralbibliotek, og fastset verkeområdet for det.

Folkeboksamlingar som har handboksamling (boksamling på leserommet), i kommunar med under 10 000 innbyggjarar kan få eit tilleggstilskot med opptil $\frac{1}{4}$ av det lokale tilskotet, likevel ikkje over kr. 500 til ei einskild boksamling.

Folkeboksamlingar som er så godt skipa og styrde at dei kan tena som mønsterboksamlingar, eller som det er knytt studieringar eller anna opplysningsverksemd til, kan sameleis få tilleggstilskot.

12 desbr. *Kapitel 2. Skuleboksamlingar.*

Nr. 12.

§ 7. I kvar folkeskule på landet skal det vera ei skuleboksamling til bruk for borna. Skuleboksamlinga må ha eit kommunalt tilskot på minst 25 kr. årleg.

§ 8. Til skuleboksamlingar som har til føremål:

- a. å skaffa høvelege bøker til lesnad for elevane i fritida,
 - b. å syta for høveleg litteratur til hjelp for undervisninga, i samsvaret med normalplanen for folkeskulen,
- gjev staten tilskot etter dei reglane som er sette i §§ 9 og 10.

§ 9. For at skuleboksamlingane i ein kommune skal ha rett til statstilskot etter denne lova må dei fylla desse vilkåra:

- a. Kommunen skal vera eigaren.
- b. Alle borna i skulen skal få låna bøker fritt.
- c. Skulestyret må velja eit samstyre for alle skuleboksamlingane i kommunen.
- d. Skulestyret må skaffa utstyr og tilfang til skuleboksamlingane slikt som skåp og turvande materiell. Større skular skal ha serskild lesestove.
- e. Skulestyret må syta for at ein fylgjer dei føresegner departementet gjev om tilsyn, vedlikehald, rekneskapsføring og andre vilkår som departementet finn det naudsynt å setja.

§ 10. Alle skuleboksamlingar i ein landkommune som fyller desse vilkåra, får tilskot av staten svarande til det lokale tilskotet, likevel ikkje over kr. 100 om året til kvar boksamling.

§ 11. Dersom Stortinget gjev løyving kan departementet på same vilkår som nemnd i §§ 9 og 10 i denne lova gjeva tilskot etter søknad til:

- a. Skuleboksamlingar ved høgre skular, ungdomsskular, framhaldsskular og yrkesskular.
- b. Ei samboksamling for heile kommunen der dei einskilte skuleboksamlingar kan få låna bøker som dei ikkje har sjølve.
- c. Skuleboksamlingar ved folkeskular i bykommunar med under 4 000 innbyggjarar, der folkeboksamlingane ikkje har fullnøydjande ungdomsavdeling.

Kapitel 3. Vederlag til forfattarar.

§ 12. Til eit avgiftsfond for norske forfattarar skal det kvart budsjettår leggjast opptil 5 pst. av statstilskotet til dei årlege innkjøp av nye bøker til statsstødde folke- og skuleboksamlingar. Stortinget fastset prosentsatsen. Dette fondet skal ha til oppgåve å gje nålevande norske forfattarar og enkjer etter norske forfattarar eit

vederlag for utlån av bøker av disse forfattarane. Fondet blir styrt 12 desbr. av Kyrkjedepartementet, som fastset nærmare reglar for det. Nr. 12.

Leigeboksamlingar som låner ut bøker mot betaling eller medlemskontingent, skal kvart år betala ei avgift til dette fondet. Denne avgifta kan vera opptil 5 pst. av verdet av det samla årlege bokkjøpet og blir fastsett av Stortinget for kvart år. Avgifta kan inndrivast ved utpanting. Departementet gjev nærmare reglar for betaling og inndrivning av avgifta.

Kapitel 4. Ymse føresegner.

§ 13. Denne lova tek til å gjelda frå den tid Kongen fastset. Frå same tid blir «Lov um folke- og skuleboksamlingar» av 16 mai 1935 sett ut av kraft.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssaget.

Gjeve på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om brigde i militærlovene o. a.

12 desbr.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Nr. 13.

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 11 desember 1947 som lyder so:

I.

I lov frå 14 desember 1946 om tillegg til lov frå 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid skal § 1 lyde slik:

Dei sakene som er nemnde i §§ 6—9 i lov frå 29 mars 1900 om rettargangsmåten i militære straffesaker skal til året 1948 er ute førehavast etter føresegnene i nemnde lov, jfr. § 6 tridje punktum i lov frå 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid, endå om heile den væpna makta eller noko av henne er sett på fredsfot. Av reglane for krigstid i lov frå 29 mars 1900 gjeld § 19, andre leden og § 55, andre leden, men elles gjeld reglane for fredstid.

I saker som seinast 31 desember 1948 er innhavde for domstolane, gjeld § 6, andre leden, i lov frå 6 mai 1921 på tilsvarande måte.

12 desbr.

Nr. 13.

II.

I mellombels lov frå 30 juni 1947 om å lengja frestane etter § 4 i lov frå 21 juni 1946 um avbrot av frestar i avsperringstidi skal bolc I lyde slik:

I lov frå 21 juni 1946 um avbrot av frestar i avsperringstidi § 4 vert fresten for det offentlege til å reisa straffesak, til å setja i verk ein straffedom og til å gjera vedtak om å setja den dømde i tvangsarbeid lengd til 31 desember 1948.

III.

I lov frå 21 mars 1947 om brigde i militærlovene skal bolc IV første leden lyde slik:

Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelsene under avsnitt II faller bort ved utgangen av 1948.

IV.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr.

Nr. 14.

Lov om endring i lov av 8 mai 1900 angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 desember 1947 sålydende:

Lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900, jfr. lover av 5 juni 1925 nr. 2, 25 juni 1935 nr. 2 og 5 juni 1936 nr. 1, endres således:

§ 1 skal lyde:

Denne lov omfatter alle sykdommer av tuberkuløs opprinnelse.

Etter § 5 inntas følgende nye bestemmelse:

§ 5 a. I tilfelle av sykdom som nevnt i § 1 så vel som i tilfelle av smitte med tuberkelbasiller som ikke vites å ha framkalt sykdom, kan det foretas miljøundersøkelse for å bringe på det rene smitekilden og om det er andre smittede i den sykes eller smitte-

des omgivelser. Videre kan det foretas kontrollundersøkelse av den syke eller smittede. 12 desbr. Nr. 14.

Ingen kan motsette seg disse undersøkelser. Vedkommende skal etter anmodning møte der hvor undersøkelsene foretas. Foreldre og foresatte skal sørge for at mindreårige og andre som de har omsorg for, møter fram.

Nødvendige utgifter i forbindelse med frammøtet betales for ubemidlede av den bykommune hvor undersøkelsen iverksettes, for landdistrikter av fylkeskommunen.

Helserådets ordfører sørger for at undersøkelsene blir foretatt.

§ 6 skal lyde:

Finner helserådets ordfører at den sykes forhold eller forholdene i hans bolig eller på hans arbeidssted eller annet oppholdssted gir særlig grunn til fare for sykdommens overføring til andre, har han å forelegge saken for helserådet, som fatter bestemmelse om hvilke forholdsregler der skal treffes.

Dersom den syke eller hans omgivelser unnlater å følge de av helserådet gitte forskrifter, og det som følge derav viser seg umulig å skaffe den syke en til motarbeidelse av sykdommens utbredelse nødvendig pleie, kan helserådet beslutte hans innleggelse på sykehus. Medfører innleggelsen atskillelse av ektefolk, som ønsker å være forenet, kan ektefolkene begjære spørsmålet om sykehusopphold forelagt det regjeringsdepartement, som helserådet hører under.

Denne lov trer i kraft den 1 januar 1948.

Fra samme tid faller «lov» av 12 mars 1942 bort.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om røntgenundersøkelse ved skjermbil- 12 desbr. ledfotografering. Nr. 15.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 desember 1947 sålydende:

§ 1. Enhver plikter etter påbud gitt med hjemmel i denne lov å framstille seg til røntgenundersøkelse av lungene ved skjermbil-

12 desbr. fotografering. Foreldre og foresatte skal sørge for at mindreårige
Nr. 15. og andre som de har omsorg for, møter fram.

§ 2. Departementet kan gi påbud om røntgenundersøkelse av lungene ved skjermbilledfotografering av hele befolkningen eller deler av denne. Departementet eller den det gir fullmakt gir nærmere regler om fritak for skjermbilledfotografering i særlige tilfelle.

§ 3. Departementet kan bestemme at det for skjerm billedfoto-
graferingen skal erlægges en av departementet fastsatt betaling.
For forsørgede er den som har omsorgen for dem, ansvarlig for be-
talingen.

§ 4. Den som unnlater å etterkomme påbud om frammøte til skjermbilledfotografering, skal når Departementet eller den det bemyndiger, forlanger det, framstille seg til slik spesialundersøkelse som blir bestemt. Det kan pålegges vedkommende å dekke utgiftene hermed.

§ 5. Sentralkontoret for Statens skjembilledfotografering og helserådets ordfører kan kreve opplysninger fra folkeregistre, skoler, sykehus, arbeidskontorer, sjømannskontorer, bedrifter og andre offentlige og private institusjoner i den utstrekning det er nødvendig for å gjennomføre eller føre tilsyn med skjembilledfotograferingen. Er tilsynet overlatt til annen lAGE, kan denne kreve opplysningene.

§ 6. Ved skjembilledfotografering av befolkningen innen en kommune plikter kommunen uten betaling å stille til disposisjon egnet lokale og nødvendig skrivehjelp, og på annet vis å medvirke til gjennomføring av skjembilledfotograferingen. Ved skjembilledfotografering i skoler, sykehus, bedrifter eller annen offentlig eller privat institusjon av dens elever, arbeidere, funksjonærer m. v., påhviler samme plikt vedkommende institusjon.

Nødvendige udgifter i forbindelse med frammøte betales for ubemidlede av den bykommune hvor undersøkelsen iverksettes, for landdistriktene av fylkeskommunen.

§ 7. Vilkår for rekkeundersøkelse ved skjermbilledfotografering ved andre enn staten, fastsettes av departementet.

§ 8. Kongen eller den han bemyndiger gir forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 9. Denne lov trer i kraft fra 1 januar 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om tuberkulinprøving og vaksinasjon 12 desbr.
mot tuberkulose. Nr. 16.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 desember 1947 sålydende:

Enhver plikter etter påbud gitt med hjemmel i denne lov å framstille seg

- a) til tuberkulinprøving og etterfølgende reaksjonskontroll,
- b) til vaksinasjon mot tuberkulose og til ettersyn av anslaget og ny tuberkulinprøving.

Foreldre og foresatte plikter å sørge for at barn og andre som de har omsorg for, møter fram.

§ 2. Departementet kan gi påbud om tuberkulinprøving av

- a) elever ved skoler og andre lærestanstalter,
- b) innrulleringspliktige og vernepliktige,
- c) andre personer som på grunn av levevilkår, yrke, arbeidsforhold, boligforhold eller annen årsak kan antas å bli utsatt for tuberkuløs smitte, eller som i tilfelle av smitte kan antas særlig utsatt for å få tuberkuløs sykdom, eller som i særlig grad vil bringe andre i fare om de skulle pådra seg en smitteførende tuberkuløs sykdom,
- d) alle som har bopel eller fast opphold i et nærmere angitt område.

Påbud om tuberkulinprøving som nevnt i bokstav a—c kan gjøres gjeldende for enkelte kommuner eller deler av kommuner, for enkelte landsdeler eller for hele landet.

§ 3. Departementet kan, når det finner det påkrevd, gi påbud om vaksinasjon mot tuberkulose av personer eller grupper av personer som ved tuberkulinprøving viser negativ reaksjon.

§ 4. Departementet gir nærmere regler om fritak for påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon i særlige tilfelle.

§ 5. Helsesrådets ordfører plikter å utføre tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose eller sørge for at den blir utført av annen læge, medhjelper eller hjelpevaksinator som han antar. Helsedirektøren kan anta andre læger, medhjelpere og hjelpevaksinatorer til å utføre påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose.

Helsesrådets ordfører fører tilsyn med all påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose i kommunen. Helsedirektøren kan overlate tilsynet til annen offentlig læge eller til læge ved offentlig diagnosestasjon.

12 desbr. 1947 Helserådets ordfører kan kreve opplysninger fra folkeregistre, skoler, sykehus, arbeidskontorer, sjømannskontorer, bedrifter og andre offentlig og private institusjoner i den utstrekning det er nødvendig for å gjennomføre eller føre tilsyn med påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose. Er tilsynet overlatt til annen læge, kan denne kreve opplysningene.

§ 6. Påbudt tuberkulinprøving må bare utføres av læger og av dertil antatte medhjelpere.

Til medhjelpere må bare antas personer som har fått den nødvendige opplæring etter bestemmelser som Helsedirektøren fastsetter.

Helsedirektøren eller den han bemyndiger kan pålegge læger ved offentlige diagnosestasjoner, skolelæger, bedriftslæger og sykehuslæger å utføre påbudt tuberkulinprøving.

§ 7. Påbudt vaksinasjon mot tuberkulose må bare utføres av læge eller hjepevaksinatør som er godkjent til det av Helsedirektøren eller den han bemyndiger.

Helsedirektøren eller den han bemyndiger kan på nærmere vilkår pålegge helserådsordførere og andre offentlige læger, skolelæger, bedriftslæger og sykehuslæger å gjennomgå den opplæring som er nødvendig for å bli godkjent.

Godkjente læger og hjelpevaksinatører kan pålegges å utføre påbudt vaksinasjon mot tuberkulose mot fastsatt godtgjørelse, jfr. § 8.

§ 8. For utførelse av påbudt tuberkulinprøving har helserådets ordfører og dertil antatt læge eller medhjelper krav på en fastsatt godtgjørelse med mindre vedkommende etter instruks er pliktig til å foreta slik tuberkulinprøving uten særskilt godtgjørelse. Godtgjørelsen fastsettes av fylkesmannen og godkjennes av departementet.

For utførelse av påbudt vaksinasjon mot tuberkulose har vedkommende helserådsordfører og dertil antatt læge eller hjepevaksinatør krav på en av departementet fastsatt godtgjørelse med mindre vedkommende etter instruks er pliktig til å utføre slik vaksinasjon uten særskilt godtgjørelse.

I landdistrikter hvor stedlige forhold tilsier det kan fylkesmannen fastsette et tillegg til godtgjørelsen i henhold til annet ledd.

§ 9. Ved tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose som foretas i skole, sykehus, bedrift eller annen offentlig eller privat institusjon av dennes elever, arbeidere, funksjonærer m. v. i henhold til § 2 a og c, jfr. § 3, plikter vedkommende institusjon uten betaling å stille til rådighet egnet lokale og nødvendig skrivehjelp, og på annet vis å medvirke til gjennomføring av de påbud som er gitt.

Ved tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose i henhold til § 2 d, jfr. § 3 påhviler samme plikt vedkommende kommune. Nr. 16.

§ 10. Tuberkulin, adrenalinnøppløsning, vaksine eller tilsvarende preparat som trengs til tuberkulinprøving eller vaksinasjon mot tuberkulose, skal kostnadsfritt utleveres til læger direkte fra laboratorium eller institutt som Helsedirektøren godkjenner.

§ 11. Staten bærer utgiftene til

- a) godtgjørelse for vaksinasjon mot tuberkulose fastsatt etter § 8 annet ledd,
- b) anskaffelse, framstilling og utlevering av tuberkulin og vaksine m. v. etter § 10, for så vidt disse utgifter ikke blir dekket på annen måte,
- c) skjemaer, helsebøker og andre trykksaker som trengs til gjennomføring av loven,
- d) opplæring som er pålagt i henhold til § 7 annet ledd.

Med mindre departementet treffer annen bestemmelse, utredes andre utgifter i forbindelse med påbudt vaksinasjon mot tuberkulose, herunder også tilleggs-godtgjørelse etter § 8 siste ledd, av den bykommune hvor vaksinasjonen foretas eller — dersom den foretas på landet — av vedkommende fylkeskommune.

Fylkes- eller bykommunen utreder godtgjørelse for tuberkulinprøving fastsatt etter § 8 første ledd, og alle andre utgifter ved påbudt tuberkulinprøving.

Departementet kan bestemme at utgiftene til tuberkulinprøving og vaksinasjon som er påbudt etter § 2 d, jfr. § 3, helt eller delvis skal overtas av staten.

Ved tuberkulinprøving og vaksinasjon påbudt i henhold til § 2 b, jfr. § 3, skal samtlige utgifter utredes av staten såframt tuberkulinprøving og vaksinasjon blir foretatt under militær tjenestegjøring eller blir foretatt av militærlæger.

§ 12. På reiser for å utføre eller føre tilsyn med påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose har læger ved offentlig diagnosestasjon, helserådsordførere og antatte læger, medhjelpere og hjelpevaksinatorer krav på vanlig skyssgodtgjørelse av staten som for offentlige tjenestemenn bestemt og kostgodtgjørelse av vedkommende fylkes- eller bykommune.

§ 13. Kongen eller den han bemyndiger kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov, herunder også bestemmelser om de forholdsregler som av helsemessige grunner skal tas overfor dem som blir fritatt for eller unndrar seg påbudt tuberkulinprøving og vaksinasjon mot tuberkulose.

Det kan herunder treffes bestemmelse om at tuberkulinnegative eller ikke tuberkulinprøvede personer ikke må besøke, oppholde seg

12 desbr. eller ta arbeid i anstalter og institusjoner hvor smitteførende tuber-
 Nr. 16. kuløse forpleies, eller opptas i visse skoler eller tas i arbeide i visse
 anstalter, institusjoner, bedrifter eller yrker.

§ 14. Denne lov trer i kraft den 1 april 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
 krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. **Lov om endring i lov av 5 april 1927 om inn-**
 Nr. 17. **førsel og omsetning av brennevin, vin, frukt-**
vin, mjød og øl.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 desember 1947
 sålydende:

I.

I lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin,
 vin, fruktvin, mjød og øl skal følgende føreseigner lyde:

§ 3 punkt 1.

1. I de byer som den 1 januar i vedkommende kommunevalgår
 hadde en heimehørende folkemengde av minst fire tusen inn-
 byggere, kan det holdes alminnelig avstemning blant kommunens
 stemmeberettigete innvånere, om bystyret skal gi slik bevilling
 som nevnt i § 2.

Ny avstemning kan holdes i 1951 og deretter med 8 års mel-
 lomrom.

§ 4 punkt 2.

2. Hvis der som følge av de i § 3 nevnte avstemninger ikke i noen
 by blir gitt bevilling til salg av brennevin, kan Kongen for tida
 etter 30 juni 1929 gi bevilling som nevnt i foregående ledd til
 staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 1.
 Bevillingen gjelder for 8 år og kan fornyes hver gang resultatet
 av seinere avstemninger blir som nevnt i foregående punktum.

§ 14 femte ledd, første punktum.

Bevilling kan for inntil 4 år om gangen gis enten til staten
 eller til selskap som har rett til omsetning etter § 13, dog kan be-
 villingen ikke gis utover 1 år fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

§ 16 andre ledd, bokstav a.

12 desbr.

a. enten at den skal opphøre 31 desember i løpet av et tidsrom av høyst 4 år fra rettens begynnelsesdag, dog seinest 1 år fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

Nr. 17.

§ 23 punkt 1, første punktum.

1. Skjenkebevilling kan for inntil 4 år om gangen gis til staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 13, dog kan bevillingen ikke gis utover 1 år fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om grenser for Oslo havnedistrikt.

12 desbr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 18.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 desember 1947 sålydende:

§ 1. Grensene for Oslo havnedistrikt skal heretter være:

Mot sørvest en linje trukket fra Oslos grense mot Bærum i Lysakerelvas utløp rett til sørspissen av Store Skjærholmen og videre derfra en linje trukket rett til Oslos grense mot Oppegård i Gjersjøelvas utløp.

Mot øst og nord fastlandet.

I Akerselva sørsiden av den sørligste av de nåværende jernbanebruer over elva.

§ 2. Denne lov trer i kraft 1 januar 1948.

Fra samme tid oppheves lov av 16 juni 1927 om fastsettelse av Oslos havnedistrikts grense i Akerselven.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr.

Lov om sams skogshusvær.

Nr. 19.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 desember 1947 sålydende:

§ 1. Når herredsskogrådet finner grunn til det, skal det av eget tiltak eller etter krav fra skogeier- eller skogsarbeiderhold sørge for at det blir utarbeidet plan for anlegg av tilstrekkelig husvær for folk og hester under skogsarbeid i herredet eller deler av herredet. Planen bør utarbeides i samråd med representanter for skogeierne og skogsarbeiderne i herredet. Det må tas hensyn til allerede eksisterende husvær og til de enkelte skogeieres byggeplaner.

Planen bør så vidt mulig inneholde omkostningsoverslag og forslag til forholdsmessig fordeling av utgiftene ved iverksettelsen.

§ 2. De skogeiere som berøres, innkalles snarest mulig til et fellesmøte for å drøfte planen. Herredsskogrådet kan gi representanter for andre interesserte adgang til møtet.

På grunnlag av den foreliggende plan søkes det oppnådd enighet blant skogeierne om gjennom sams tiltak å skaffe nødvendig hus- og stallrom for skogsdriften i herredet eller deler av herredet.

§ 3. Oppnås ikke enighet, settes planen under avstemning blant de møtende skogeiere som direkte berøres av den og som forutsettes å skulle delta i utgiftene ved gjennomføring.

Etter krav fra interesserte skogeiere som utgjør minst et flertall og samtidig en vesentlig overvekt i interesser, kan deretter vedkommende departement etter at herredsskogrådet har uttalt seg, pålegge enhver interessert å bidra til å sette i verk sams bygging av skogshusvær i forhold til den nytte han vil ha av tiltaket.

§ 4. Utlikningen av bidragene foretas av herredsskogrådet hvis partene selv ikke kan bli enige om fordelingen. Bidragene kan fastsettes til en bestemt ytelse såsom avståelse av grunn til tomt, i form av materialer, arbeidsytelser eller en pengesum. Bidragets verdi i penger skal alltid angis. Når unntas grunnavståelse til tomt, kan en part alltid forlange å avgjøre sitt bidrag i penger.

De interesserte parter deltar i vedlikehold i samme forhold som fastsatt for anlegget dersom ikke herredsskogrådet finner at forholdene tilsier noe annet.

Ytes ikke utliknet bidrag til fastsatt tid, kan den fastsatte verdi i penger drives inn ved utpanting.

§ 5. Når pålegg om å sette i verk bygging av sams skogshusvær er gitt, innkaller herredsskogrådets formann de interesserte skogeiere til møte for å fastsette nærmere regler for det lag som

således er opprettet og til valg av styre for laget. Oppnås ikke enig- 12 desbr.
het om reglene eller styrevalget, gir herredsskogrådet de nødvendige Nr. 19.
bestemmelser.

§ 6. Herredsskogrådet kan tilplikte eier av skogshusvær å stille dette til rådighet for fellesskapets medlemmer i den utstrekning det skjønnes nødvendig for skogsdriften og i den utstrekning eieren skjønnes ikke selv å ha bruk for husværet.

Før påbud gis, skal herredsskogrådet gjennom megling søke å oppnå at partene ordner seg i minnelighet.

Gir herredsskogrådet adgang til å nytte andres skogshusvær, fastsetter det samtidig de nærmere regler og vilkår samt godtgjørelsen for bruken.

Eieren kan kreve at fellesskapet overtar skogshusvær som skal brukes også av andre enn eieren. Spørsmålet avgjøres i mangel av minnelig overenskomst av vedkommende departement. Verdsettelsen av det som fellesskapet skal overta, foretas av herredsskogrådet. Utgiftenes fordeling mellom de interesserte skjer i samsvar med reglene i § 4.

§ 7. Herredsskogrådets avgjørelser etter §§ 4, 5 og 6 kan av en interessert part innbringes for fylkesskogrådet innen en frist av 4 uker fra meddelelse om avgjørelsen på bevislig måte er sendt ham.

Fristen for ved domstolene å prøve lovligheten av avgjørelser som treffes i medhold av denne lov, er 4 uker fra meddelelse om avgjørelsen på bevislig måte er sendt vedkommende. Vedkommende domstol kan gi oppreisning for oversittelse av fristen etter domstolslovens regler. Skjønnsmessige avgjørelser er ikke gjenstand for rettslig prøvelse.

Herredsskogrådets vedtak i henhold til §§ 4 og 6 kan ikke settes i verk før vedtaket er endelig. Endelig vedtak kan om nødvendig gjennomføres ved politiets hjelp.

§ 8. Vedkommende departement kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. **Lov om at §§ 1, 2, 3 og 5 i føresegner frå 8**
 Nr. 20. **august 1941 om konserveringsverksemder for**
for frukt, bær og grønsaker skal halda fram å
gjelde.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:
 at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 11 desember 1947
 som lyder so:

§ 1. §§ 1, 2, 3 og 5 i føresegner frå 8 august 1941 om konserveringsverksemder for frukt, bær og grønsaker gjeld til so lenge, likevel ikkje lenger enn til 31 desember 1948.

§ 2. Bryt nokon med vilje eller av aktløyse dei føresegnene som er nemnde i § 1 eller reglar gjevne med heimel i dei, vert han straffa med bot eller med fengsel i opptil 3 månader. Freistnad vert straffa som gjord gjerning.

Bryt noken nemnde føresegner meir enn ein gong kan han verta frådømd rett til å driva næring i opptil 5 år.

§ 3. Denne lovi tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssseglet.

Gjeve på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. **Lov om endringer i skattelov for landet av**
 Nr. 21. **18 august 1911.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 desember 1947
 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 37, bokstav e:

Livsforsikringspoliser blir kun å beskatte for det samlede beløp som polisene utgjør for den enkelte skattepliktige over følgende grenser:

kr. 10 000 for skattepliktige i 1. klasse

» 15 000 —»— 2. »

og høyere klasser — alt forutsatt at de er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved

denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive livs- 12 desbr.
forsikringsvirksomhet i Norge. Nr. 21.

I forhold hertil ansettes polisene til en brøkdel av den samlede gjenkjøpsverdi, som de etter forsikringens art faktisk har. Avtale eller forsikringsvilkår om at forsikring ikke kan kreves gjenkjøpt, er uten betydning. Er gjenkjøpsverdien ikke tilfredsstillende opplyst, fastsettes den ved skjønn. Nærmere regler herom utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

Livsforsikringspoliser, som er tegnet til fyldestgjørelse av tvungne innskudd i pensjonskasse eller enkekasse, medregnes ikke ved formuesansettelsen. Iøvrig kan vedkommende regjeringsdepartement, når det finner det ønskelig, gi bestemmelse om at enkelte arter av livsforsikring skal være unntatt fra formuesbeskatning.

§ 44, tredje ledd:

Skattepliktig som frivillig har ervervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved inntektsansettelsen kreve fradrett de i inntektsåret betalte livsforsikringspremier for inntil følgende beløp:

kr. 300 for skattepliktige i 1. klasse	
» 400	—»— 2. »
» 500	—»— 3. »

og høyere klasser, alt forutsatt at politen er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i Norge. Herunder kan også kreves fradrag for engangspremie eller avløsningspremie som er betalt til slikt selskap i de siste 10 år, når forsikringen er i kraft ved inntektsårets utgang og beløpet ikke tidligere er kommet til fradrag i inntekten. Når engangspremie for livsforsikring ikke i sin helhet betales kontant, men delvis tilveiebringes ved lån, blir renter av lånet å side- stille med forsikringspremien. For premier til frivillig sykeforsikring som er betalt i inntektsåret kan kreves fradrag i inntekten med inntil kr. 300.

§ 44, nytt siste ledd:

Det kan kreves fradrag ved inntektsansettelsen for tilskott til institutt som under medvirkning av staten driver vitenskapelig forskning eller yrkesopplæring som kan ha betydning for den skattepliktige i hans ervervsvirksomhet. Fradrag etter reglene i dette ledd kan — når tilskottet utgjør mer enn kr. 10 000 — ikke overstige 10 % av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskottet er ytet.

12 desbr. § 57, nytt tredje ledd:

Nr. 21. Skattepliktig som i selvangivelsen krever fradrag i inntekten for engangspremie, eller avløsningspremie som nevnt i § 44, tredje ledd, plikter i den utstrekning og på den måten som Riksskattestyret bestemmer, å gi opplysning om forsikringsforholdet, betalte premiebeløp, tidligere inntektsfradrag for premier m. v.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder første gang ved ligningen for 1948—49. Bestemmelsene i § 44, tredje ledds annet punktum, kommer bare til anvendelse på engangspremier eller avløsningspremier som er innbetalt etter 1 januar 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. Lov om endringer i skattelov for byene av 18
Nr. 22. august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 desember 1947 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 31, bokstav d:

Livsforsikringspoliser blir kun å beskatte for det samlede beløp som polisene utgjør for den enkelte skattepliktige over følgende grenser:

kr. 10 000 for skattepliktige i 1. klasse

» 15 000

—»—

2. »

og høyere klasser — alt forutsatt at de er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive livsforsikringsvirksomhet i Norge.

I forhold hertil ansettes polisene til en brøkdel av den samlede gjenkjøpsverdi, som de etter forsikringenes art faktisk har. Avtale eller forsikringsvilkår om at forsikring ikke kan kreves gjenkjøpt, er uten betydning. Er gjenkjøpsverdien ikke tilfredsstillende opp-

lyst, fastsettes den ved skjønn. Nærmere regler herom utfærdiges 12 desbr. av vedkommende regjeringsdepartement. Nr. 22.

Livsforsikringspoliser, som er tegnet til fyldestgjørelse av tvungne innskudd i pensjonskasse eller enkekasse, medregnes ikke ved formuesansettelsen. Iøvrig kan vedkommende regjeringsdepartement, når det finner det ønskelig, gi bestemmelse om at enkelte arter av livsforsikring skal være unntatt fra formuesbeskatning.

§ 38, annet ledd:

Skattepliktig som frivillig har ervervet livsforsikring (til utbetaling ved død eller i levende live), kan ved inntektsansettelsen kreve fradratt de i inntektsåret betalte livsforsikringspremier for inntil følgende beløp:

kr. 300 for skattepliktige i 1. klasse

» 400	—»—	2. »
» 500	—»—	3. »

og høyere klasser, alt forutsatt at polisen er tegnet i norsk selskap eller innretning eller i utenlandsk selskap eller innretning, som ved denne lovs ikrafttreden har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i Norge. Herunder kan også kreves fradrag for engangspremie eller avløsningspremie som er betalt til slikt selskap i de siste 10 år, når forsikringen er i kraft ved inntektsårets utgang og beløpet ikke tidligere er kommet til fradrag i inntekten. Når engangspremie for livsforsikring ikke i sin helhet betales kontant, men delvis tilveiebringes ved lån, blir renter av lånet å sidestille med forsikringspremien. For premier til frivillig sykeforsikring som er betalt i inntektsåret kan kreves fradrag i inntekten med inntil kr. 300.

§ 38, nytt siste ledd:

Det kan kreves fradrag ved inntektsansettelsen for tilskott til institutt som under medvirkning av staten driver vitenskapelig forskning eller yrkesopplæring som kan ha betydning for den skattepliktige i hans ervervsvirksomhet. Fradrag etter reglene i dette ledd kan — når tilskottet utgjør mer enn kr. 10 000 — ikke overstige 10 % av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskottet er ytet.

§ 49, nytt tredje ledd:

Skattepliktig som i selvangivelsen krever fradrag i inntekten for engangspremie eller avløsningspremie som nevnt i § 38, annet ledd, plikter i den utstrekning og på den måten som Riksskattestyret bestemmer, å gi opplysning om forsikringsforholdet, betalte premiebeløp, tidligere inntektsfradrag for premier m. v.

12 desbr.

Nr. 22.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder første gang ved ligningen for 1948—49. Bestemmelsene i § 38, annet ledds annet punktum, kommer bare til anvendelse på engangspremier eller avløsningspremier som er innbetalt etter 1 januar 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr.

Nr. 23.

Lov om endringer i lov av 19 juli 1946 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 desember 1947 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 19 juli 1946 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning skal lyde slik:

§ 1. Når etterligning i henhold til landskattelovens § 121, byskattelovens § 113, begjæres eller settes i verk i tiden inntil 1 januar 1950, nyttes særreglene i denne lov ved siden av den øvrige skatte-lovgivning.

§ 3. Ved etterligning skal det beregnes dobbelt skatt når vilkårene etter landskattelovens § 122, byskattelovens § 114, begges første ledd, foreligger. Tillegget kan nedsettes eller falle bort når forholdene i særlig grad taler for det.

Skjer etterligning etter den skattepliktiges død, bortfaller ikke plikten til å betale mer enn enkelt skatt ved at arvingene eller vedkommende skifteforvalter eller testamentsfullbyrder gir ligningsmyndighetene opplysninger som nevnt i landskatteloven § 122, byskatteloven § 114, begges annet ledd.

§ 8. Etter utløpet av klagefristen eller når overligningsnemnda har truffet avgjørelse vedkommende klagen, sendes straks innberetning til skatteinspektøren om etterligningen med de opplysninger som vedkommende departement bestemmer. For Oslo og Bergens vedkommende sendes innberetningen til fylkesskattestyret.

Skatteinspektøren — for Oslo og Bergens vedkommende fylkesskattestyrets formann — kan bringe etterligningen inn for fylkesskattestyret. Dette kan ikke foreta forhøyelse av formues- eller

inntektsansettelse som er lagt til grunn ved etterligningen senere 12 desbr. enn 3 år fra den dag da underretning etter § 7, første eller annet Nr. 23. ledd, er sendt den skattepliktige.

Skattedirektøren kan bringe etterligningen inn for Riksskattestyret. Dette kan ikke foreta forhøyelse av formues- eller inntektsansettelse som er lagt til grunn ved etterligningen senere enn 5 år fra den dag da underretning som nevnt i annet ledd er sendt den skattepliktige.

Avgjørelse som ligningsrådet (ligningsutvalget) eller overligningsnemnda har truffet med hjemmel i § 3, jfr. § 7, annet ledds annet og tredje punktum, kan ikke omgjøres av fylkesskattestyret eller Riksskattestyret, men kan bringes inn for kommunestyret og — når det gjelder skatt til staten — vedkommende departement.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Den nye bestemmelse i § 3, annet ledd, får anvendelse når arvelateren er avgått ved døden etter denne lovs ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om forlenget gyldighet av midlertidig 12 desbr. lov av 27 desember 1945 om tillatelse til å Nr. 24. bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 desember 1947 sålydende:

Midlertidig lov av 27 desember 1945 om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin skal gjelde inntil videre dog ikke utover 30 juni 1950.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. **Lov om forlenget gyldighet av lov av 30 juni Nr. 25. 1947 om midlertidig lov om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1947 sålydende:

Lov av 30 juni 1947 om midlertidig lov om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 gis fortsatt gyldighet inntil videre, dog ikke utover 15 februar 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 desember 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

12 desbr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 1, siste ledd i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 fastsettes:

1. Lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 skal fra 1 januar 1948 gjelde i Østre Toten herred, Opland fylke.
2. De som driver håndverk i Østre Toten herred må melde seg for lensmannen i Østre Toten innen 1 mars 1948 for å beholde sin rett til uten håndverksbrev å fortsette den næring som de har drevet før 1 januar 1948.

12 desbr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 1, siste ledd i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 fastsettes:

1. Håndverksloven skal fra 1 januar 1948 gjelde i Jevnaker herred, Opland fylke.
2. De som driver håndverk i Jevnaker herred må melde seg for lensmannen i Jevnaker innen 1 mars 1948 for å beholde sin rett til uten håndverksbrev å fortsette den næring som de har drevet før 1 januar 1948.

12 desbr. **Kongelig resolusjon.**

Lov om samferdsel fra 11 juli 1947 tek til å gjelda 1 januar 1948.

Kongelig resolusjon.

12 desbr.

I. Handelsdepartementet gis fullmakt til å utøve den myndighet som i mellombels lov om innførsleforbod av 13 desember 1946 §§ 1, 2 og 4 er tillagt Kongen eller den han bemyndiger.

II. 1) Handelsdepartementet gis fullmakt til å utøve den myndighet som i mellombels lov av 13 desember 1946 om utførsleforbod §§ 1, 2 og 4 er tillagt Kongen eller den han bemyndiger.

2) Etter nærmere bestemmelser fra Handelsdepartementet bemyndiges:

a) Hermetikkfabrikkenes Eksportutvalg til å gi utførselslisenser for hermetikk.

b) Fiskeridepartementets Fisktransport, Alesund, til å gi utførselslisenser for fersk og frossen sild og fisk og ferske skalldyr.

III. 1) For innførselslisens betales et gebyr på 2 pro mille av de innførte varers verdi, minstegebyr 50 øre pr. lisens. Gebyret oppkreves av tollvesenet ved innførselen. Handelsdepartementet kan i det enkelte tilfelle ettergi eller nedsette gebyret.

2) For utførselslisens betales et gebyr på 2 pro mille av de utførte varers verdi. Gebyret oppkreves av tollvesenet ved utførselen. Handelsdepartementet kan i det enkelte tilfelle ettergi eller nedsette gebyret.

IV. De fullmakter som er gitt Forsynings- og gjenreisningsdepartementet vedrørende den alminnelige eksport- og importregulering ved kgl. resolusjoner av 20 juli 1945, 26 november 1945 og 17 januar 1947 bortfaller.

Kongelig resolusjon.

12 desbr.

I medhold av avsnitt II i lov av 4 juli 1947 om endring av midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938 bestemmes:

Lov av 4 juli 1947 om endring av midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938 trer i kraft fra 1 januar 1948.

Kongelig resolusjon.

12 desbr.

I medhold av § 39 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 bestemmes for vintersildfisket 1947—48:

I. Lysing etter sild er forbudt i den tid helligdagsfredningen varer.

12 desbr.

II. Hvor settegarn står ute gjelder følgende om lysing etter sild:

- a) Når det gjelder utpregede settegarnsfelter hvor større mengder av settegarn står ute, er det forbudt å legge seg til å lyse etter sild i mindre avstand enn 300 meter fra utkanten av setteriet, regnet fra ytterste blåse.
- b) I andre tilfelle enn nevnt under a) er det forbudt å lyse etter sild i forhold til garn som er satt ut før solnedgang med mindre en ligger minst 100 meter fra nærmeste blåse og lyser på en sådan måte at hverken lyset eller not som måtte bli satt ut vil dekke det område som garna antas å dekke.

Med settegarn forstås i denne forbindelse utelukkende bunn-garn.

III. Det er forbudt for snurpenotfiskere å lyse etter sild på eller utenfor det område hvor landnotlag som selv ikke lyser, har lagt seg til før solnedgang eller før vedkommende snurpenotlag la seg til å lyse.

IV. På felter hvor det i henhold til § 26 i lov nr. 20 av 25 juni 1937 er utferdiget forbud mot å bruke snurpenot til snurping, og hvor landnotlag har lagt seg til uten selv å lyse, er det forbudt for andre redskapsklasser å lyse etter sild. Det samme gjelder i en avstand av 300 meter utenfor og til siden for grenselinjen for det fredede område.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks.

12 desbr.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Nes-odden herredstyre, Akershus fylke, i møte 19 november 1947 vedtatte endring i vedtekt til bygningslovens § 144 for Nes-odden, med mindre endringer foretatt av departementet.

Vedtekten lyder så:

Vedtekt nr. 23 til lovens § 144.

For behandling av anmeldelser, besiktigelser, utstedelse av attester og hva der for øvrig etter bygningsloven påhviler bygningsmyndighetene å utføre, skal det erlegges betaling etter følgende regulativ:

- a) For enhver lovbefalt anmeldelse betales kr. 5,00. For hver ny anmeldelse betales et tilleggsgebyr av kr. 2,00.
- b) For det i bygningsloven foreskrevne tilsyn med bygningsutførelse og utstedelse av de fornødne attester skal det ved nye bygninger med én etasje erlegges sådan betaling:

Inntil 25 m ²	kr. 15,00	12 desbr.
Fra 25 m ² til 50 m ²	» 20,00	
» 50 » » 75 »	» 30,00	
» 75 » » 100 »	» 35,00	
» 100 » » 150 »	» 40,00	
» 150 » » 200 »	» 50,00	

og derover for hver 100 m² et tillegg for hver 100 m² av kr. 15,00.

For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hva der er bestemt for én etasje.

- c) Ved påbygging og underbygging beregnes kun for den eller de etasjer der tilføyes. For del av etasje betales etter dennes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser i nye etasjer.
- d) For lukkede og åpne skur (uthus) betales $\frac{1}{4}$ av de i pkt. b) fastsatte beløp.
- e) For tilsyn med oppførelse av røkkepipe eller kanal betales kr. 5,00. For tilsyn med bakerovn, varmeapparat og dampkjele samt større (murte) ildsteder i så vel gammel som ny bygning betales kr. 10,00.
- f) For tilsyn med oppførelse av fabrikkskorstener betales fra kr. 5,00 til kr. 15,00 etter høyden.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

12 desbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Gjøvik bystyre i møte 14 november 1947 om vedtekt til bygningslovens § 63,1 sålydende:

Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63,1 omhandlede hensyn til de omboende, skal det ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke sjenerende for ferdselen eller skjemmende for vedkommende strøk.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.